

Jungfruers wännewaal och präste-hustrus frijheeter då dygden och kiärleken

• • •

Fogelberg, Petrus Svenonis,

1 Ic 1684 Forsenius, Johannes

National Library
of Sweden

Jungfruers Wännewaal

Och
Präste-Hustrus Frkheeter
Då

Dygden och Kiärleken

Den
Ehremrdige och Högwällärde Herren/

Her Mag. JOHANNES FORSENIUS,

Sampt
Ehreborne och myckit Dygderlike Jungfru/

Jungf. ANNA JOHANNA M O S S O N S E R /

Wthi ett Christeligt Ehta-Band wid högt
Förnehma Personers bhwistan/ den 19. Junii 1684.

Lagligen sammanparade;
I största hast antecknade och sedermera dhe Dnga Hederwårde Contrahenterne til wils-
ligh Ziens uppå des Heders Dagh framtedde til wälmente Märck-
nadz Gåfwor.

6
P. S. JOSEBERG Wermelandus.

1684

Så Jungfrur iag hörde som Saaler siet förde på detta här sätt;
Eij kunde iagh anna än stilla då stanna och märckia det rätt;
Wid detta Tilfalle om Gifftebud; Dwälle på denne här Dag;
Iagh sådant wil sägia/ eij Sanningen wäja/ för detta Belagh;
At lustigt må wara dy wil man eij spara nu tidender ny
För glättiga Dusar sampt Jungfrur som stupa här uti wår by;
Iagh wil och förmoda dee äre så goda hwar vthi sin grad
Sigh låta behaga til godo och taga nu följande Rad;

Om Gifftermåls Saater den första heel spaater hon talte rätt dierf
Til des som den andra hon började klandra om sådant ett Wärf.

Den första sade så; Sägh migh min hierkans Enster
Hwad för en Man och Wän at äga hålst tigh lyster?

Hwad för en vnger Karl är tigh bäst til Behagh?

Låt see tu sägier migh vprichrigt thet i Dag;

Sägh om tigh lyster taa en Swensk/ en Tysk/ ell' Finne
Om Präst ell' Werldzligh Man tigh faller bäst i Sinne?

Om gammal eller vng skal softwa på tin Arm

Om rijk ell' fattigh Man skal röra wid tin Barm?

Iagh säger rätt reent vth en Präst iagh kan ett taga

Som drar en Kappa läng/ om Hals en hwitton Kroga/

En modigh frist Soldaat iagh hetter taar i Gambu/

Som dundra/ stryta kan och haer ett kunnigt Namn;

En Werldzligh artigh Man bäst samjas wid min Sida

En styt dy älskar iagh kan den til Wän wäl lijda;

Fast än sigh budo an en lustigh Malicant

En sådan haer iagh lust til Wän och haer bekant;

Men tänck min Enster tänck! hur' tungt det skulle wara

För en så frijan Dam sigh samman til at paara

Medh alswar sam en Präst som siter wid sin Book

Wäl halfwa Natten vth/ om han skal blifwa klook?

Des Hustru sällan får en släkt Fröhet niuta
Som andras medh stoor Skäl wäl kunna yppå pruta;

Nedbogen är swara iagh giärna wil vara til dessa här Dred
Men aldrigh iagh trodde slät Flicka nu bodde på denna här Jord/
Som taalar så listigt och skämpar så dristigt om HERRans Gud; Wärd;
Tughstillas iagh beder tigh selswan til Heber/ och Swaret mitte märck;
Bör någon för skrifuwa hwem HERRen skal gifwa en Qwinna til Man?
Iagh stadigt det nekar/ på Sanningen peekar/ det går icke an:
En Jungfru så blinder iagh knapt och här finner på heela Guds Werld
Den icke bekänner för sina go' Wänner at Lättheet är Skänd/
Men alswarsame wandra är Dygd i bland andra: Lär detta af mig:
Ställ Dygd tillbaka/ södt Dygdigan Maria/ det råder iagh tigh.
Iagh önskar och weeta sampt giärna vshleeta hwad Fröhet det är
Som Jungfrun berömmar heel Lyckeligh dömer och håller så tiär!
En Krigzman bör gånge moor Fienden wränga til blodiga Slagh
Des Hustru boor hemma bland Grannor full Lemma medh Suckan och Klagh;
Från sin Huusåhra/ från Barnen dhe tiära han skärren bort draar/
Så lembnas (ty wärre) bå större och smärre förvthan Förswar:
Då giäller ej ynnia Krigz Guden den grymma han giör honom Säär/
Bå lytter och lamer han offta en kramer och laggern på Säär
En Präst-Hustru tiäcker ej detta förskräcker/ ty säker hon är/
Om Affron i Hambne taar Prästen i Sambne och sofwern wäl när/
Der yppas först leekar/ der wärlas mång smekar/ der wärklar för Ryf/
Då Krigzmans Fru smucka måst liggia och sucka/ slät wänta omsyfs;
Iagh wil här förtiga hur mången tidet Püga/ som får en braaf Präst/
Blir satter til Heeder/ då andra gå neder tillbaka som bäst;
Kan hända och detta/ iagh spår så medh råtta/ dee lijda stoor Rödth
När Prästen i Huuse haar dricka i Kruse/ i Korgen sin Brödth;
Ty mången tidet Summa plå icke försumma gee Ostar och Brö
Sampt andra braa Saaker som Präst-Hustrun smaker; och Bonden gee Hö
Sampt Hafra för Hästen/ och dukar för Prästen rätt såsom en Man
Då mången måst löpa/ för Penning at köpa/ men fånga ej kan;
Om Hustrun medh leekar medh tyfar och smekar kunn' lefwa förnögd/
Behöfde ej föda/ sampt Kläder til döda/ det wore stoor Frögd;
En sådan WIDD wäna/ sku' mehta wäl tiena en Orpheus snäll
Som lustigt kan quäda/ och herne stads gläda bå Affron och Dwäll:
Men Hustrun hon tarfwer bå Kläder och Larfwer bå dricka och Maat
Hoo dersför medh Ahra rätt henne wil nära den får ej gå laas:
Får Speelman ej spela då stuzar hans heela bå Aker och Ling
Stryk icke hans Guga/ då swälter hans Püga/ släng effter medh Dräng.

När Barnen de rätta för Hunger ej Luta ej Harpa Cymbal
 Kan nånsin dem mäta/ iagh säger medh rätta/ dhe sitta i Dwaal:
 Des vthan min Kära tänck hwad för en Thra en Präst. Man han haer
 Fram för en Speelmanner som offra stygg bannor aff Gemeent. Folck taar?
 På flykt och annat wiß dhe talet sitt här förde /
 Hwar på iagh märckte wäll / medh mehra iagh dher hörde
 Som tiden geer ett medh vprepa denna Dwaall
 Mien wänder migh nu om til våra BRUDFOLCK säll.
 Eij! VNS. BRUDEN qwicka en Dygdigan Flicka haer tagit i acht /
 Slut lärdomar goda / Hon kunnat förmoda alt vara rätt sagde /
 En Präst-Man Höglärder / som Heeder är wärder hon tagit medh Frögd
 At leswa tilsamman medh Honom i Gamman Hon billigt är nögd;
 Så lönar Gudh Dygden / i Städer på Dygden / den Jungfru får Man
 Som leswer Gudfruchtigt och ställer sigh Tuchtigt det måsta Hon tan:
 FORSENI en Flicka som weet sigh at sticka til Dygder rätt wäll
 Gudh Eder bestårat / och gunstigt föråhrat haer denna här Dwaall:
 Hwad står nu tilbata ? Jagh wil ey försaka at önska Ehr gode
 I Säte och Sänge Gud lät' Eder länge få Tusende Mått
 Moottaga tilsammā i Glädie och Gamman aff Herrans Gudz Hand;
 Gudh wände all Wäde ifrån Eder både til Wain och Land:
 Lät Sorgen för swinna och Glädien vprinna för Vng. Moor och Jaar
 Sidst bägge leedsage til Himmels Frögd tage bland Helgonens skaar.

